

Μάρτιος

Κυριακή 7η Μαρτίου 2021

Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω

(Ματθ. 25, 31 – 46).

*«Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ»
(Μτθ. 25, 31).*

Ἡ σημερινή Κυριακή ὀνομάζεται Κυριακή τῆς μελλούσης κρίσεως, διότι ἀκοῦμε κατὰ τὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆ διήγηση τοῦ Χριστοῦ γιὰ τὸν τρόπο πού θά γίνει ἡ Δευτέρα Παρουσία Του. Τὸ ἀψευδές στόμα τοῦ Σωτήρα ἐξιστορεῖ

πῶς θά ἐπιστρέψει στόν κόσμο, γιά νά τόν ἀγκαλιάσει ολοκληρωτικά μέ τήν παρουσία Του. Αὐτή ἡ παρουσία γιά ὅσους Τόν ἀγαποῦν θά εἶναι ὁ Παράδεισος καί γιά ὅσους Τόν ἀποστρέφονται θά εἶναι ἡ κόλαση.

Εἶναι σημαντικό νά δοῦμε κάποιες λεπτομέρειες τῆς διήγησης, γιά νά κατανοήσουμε τή σοβαρότητα καί τή βαρύτητα πού ἔχει. Ὁ Κύριος ξεκινάει λέγοντας: «Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου» καί μᾶς δίνει τό πρῶτο στοιχεῖο στήν ἔλευσή Του, τό ὁποῖο εἶναι ἡ ἀνθρώπινη φύση Του. Αὐτό σημαίνει πῶς θά ἔλθῃ σίγουρα ὁ Χριστός στόν κόσμο. Θά ἔλθῃ ὡς υἱός τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν ἐπιστρέψει κατά τή δευτέρα παρουσία Του, θά φοράει τήν ἀνθρώπινη φύση. Τό ὅτι θά ἔλθῃ ὡς υἱός τοῦ ἀνθρώπου σημαίνει πῶς θά ἔλθῃ ὡς κανονικός ἄνθρωπος. Κατά τήν Ἀνάληψή Του στούς οὐρανοῦς ἀνέβασε τήν ἀνθρώπινη φύση στό θρόνο τῆς Θεότητας. Ὅταν κατέβει, γιά νά ξαναφανερθεῖ στόν κόσμο, θά

εἶναι ντυμένος μέ τήν ἀνθρώπινη φύση, διότι δέν τή φόρεσε γιά λίγο ἀλλά γιά πάντα. Τήν ἔλαβε γιά νά τήν κρατήσει καί ὄχι γιά νά τήν ἀλλάξει ἀργότερα σά νά ἦταν κάποιο ροῦχο. Ὁ Κύριος θά ἀντιμετωπίσει τούς ἀνθρώπους ὡς ἄνθρωπος. Θά τούς ἀφουγκραστεῖ, θά τούς μελετήσει καί θά τούς τοποθετήσει σύμφωνα μέ τίς ἐπιλογές τους ὡς ὅμοιος μ' ἐκείνους. Ἔγινε σάν ἐμᾶς γιά νά γίνουμε σάν Ἐκεῖνον. Θά φανερωθεῖ σάν ἄνθρωπος, γιά νά καταλάβουμε πόσο εὐκολο εἶναι νά Τόν προσεγγίσουμε καί νά Τοῦ μοιάσουμε. Ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος γιά νά γίνουμε τέλειοι, ἔχοντας Ἐκεῖνον ὡς πρότυπο.

Τό δεύτερο στοιχεῖο πού προσθέτει ὁ Χριστός στή διήγησή Του εἶναι τό ἐξῆς: «ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ». Ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου δέν θά ἔλθει ἀπλῶς ὡς ἄνθρωπος μόνον ἀλλά «ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ», δηλαδή μαζί μέ τήν ἀνθρώπινη φύση θά ἔχει καί τή θεϊκή δόξα. Ὁ Κύριος, λοιπόν, θά ἔλθει ὡς τέλειος ἄνθρωπος καί ὡς τέλειος Θεός.

Ἡ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ θά εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Θεανθρώπου. Ἡ πρώτη φανέρωση τῆς θεϊκῆς φύσεως ἔγινε ταπεινά καί ἀθόρυβα, γιά νά μήν ἐπηρεαστεῖ ἡ ἀνθρώπινη ἐλευθερία. Τήν πρώτη φορά ἔκρουσε ἐπιμελῶς τή Θεότητά Του, γιά νά μήν ἐξαναγκάσει τούς ἀνθρώπους ἀπό θαυμασμό καί φόβο νά Τόν πιστέψουν. Κράτησε σ' ὄλο τό διάστημα τοῦ χρόνου τή δόξα καί τή φύση Του διακριτικά μυστική, γιά νά μήν πιέζει τούς ἀνθρώπους νά Τόν πιστεύουν παρά τή θέληση τους. Τώρα, ὅμως, πού ὁ χρόνος καί ὁ χῶρος θά φτάσουν στήν ὀλοκλήρωσή τους, δέν ἔχει λόγο νά παραμένει κρυμμένος. Ἡ δεύτερη καί τελική ἀποκάλυψή Του γίνεται μέσα σ' ὅλη τή δόξα πού Τοῦ ταιριάζει, διότι αὐτή ἡ δόξα εἶναι ἡ ἀνταμοιβή ὅσων Τόν ἀγάπησαν καί ἡ τιμωρία ὅσων Τόν ἀπέρριψαν.

Τό τρίτο στοιχεῖο πού δίνει ὁ Χριστός μέ τή διήγησή Του εἶναι τό ἐξῆς: «καί πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ». Ὁ Θεάνθρωπος δέν θά

παρουσιαστεί μόνος. Μαζί Του θά φανερωθοῦν καί ὅλες οἱ τάξεις τῶν ἀγγέλων. Οἱ πνευματικές αὐτές ὑπάρξεις εἶναι ἀγαπημένα παιδιά τοῦ Θεοῦ, πού παγιώθηκαν στήν ἀγάπη καί τή λατρεία τῆς Ἁγίας Τριάδος πολύ πρὶν δημιουργηθεῖ τό ὑλικό σύμπαν. Ἡ παρουσία τους μέσα στοὺς κτιστοὺς αἰῶνες ἔμεινε πάντοτε μυστικά διακριτική, γιὰ νά μὴν καταπιέσει τὴν ἐλευθερία τῶν ἀνθρώπων στίς ἐπιλογές της. Τώρα, πού ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὡς πρόσωπα πῆραν ὁ καθένας τίς ἀποφάσεις τους, φανερώνονται καί οἱ ἄγγελοι ἀπροκάλυπτα, διότι ἡ παρουσία τους ὑπογραμμίζει τὰ πολυεπίπεδα καί ἄπειρα στρώματα τῆς Θείας Δημιουργίας καί τὴν ἀπροσμέτρητη ἔκταση τῆς ἀπέραντης δόξας τοῦ Θεοῦ.

Στή συνέχεια ὁ Χριστός δίνει τό τέταρτο καί τελευταῖο στοιχεῖο στή διήγησή Του: «τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ». Ὁ Θεάνθρωπος ἔρχεται ξανά στόν κόσμο συνοδευόμενος ἀπό τίς

ἀγγελικές δυνάμεις, γιά νά καθίσει στό θρόνο τῆς δόξας Του. Αὐτός ὁ θρόνος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ Ἁγία Του Ἐκκλησία. Ὁ θρόνος τῆς δόξας τοῦ Χριστοῦ εἶναι συγκεκριμένα ὁ Τίμιος Σταυρός Του. Γι' αὐτό ὁ Ἐσταυρωμένος πάνω στό Σταυρό ἐπιγράφεται ὡς «ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης», διότι ὁ Σταυρός εἶναι ὁ θρόνος τῆς δόξας τοῦ Χριστοῦ. Ἀφοῦ ὁ Σταυρός εἶναι τό θεμέλιο τῆς Ἐκκλησίας καί ταυτόχρονα ὁ θρόνος τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἔτσι καί ὀλόκληρη ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τό θρόνο τῆς μεγαλοσύνης καί τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.

Καθώς, λοιπόν, ἀκοῦμε σήμερα τό ἀνάγνωσμα τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ἀξίζει νά χαιρόμαστε καί νά ἐλπίζουμε. Ὅ,τι ζοῦμε καί μᾶς βασανίζει σ' αὐτό τόν κόσμο ξέρουμε πῶς εἶναι ἀνόητο καί θά περάσει. Οἱ ἀρρώστιες, οἱ πειρασμοί, ἀκόμη καί ὁ θάνατος δέν ἔρχονται ὡς μόνιμοι σύντροφοί μας. Ἐρχονται καί παρέρχονται. Αὐτό πού θά μείνει στό τέλος εἶναι οἱ

ἐπιλογές τῆς ἀγάπης πού θά κάνουμε. Ὅσο ζοῦμε καί προλαβαίνουμε ἄς ἀγαπήσουμε μέ δύναμη καί εἰλικρίνεια τούς διπλανούς μας καί, κυρίως, τούς ἐλαχίστους ἀδελφούς μας. Ἡ ἀγάπη μας, καί μάλιστα αὐτή πρὸς τούς πιό ἀσήμαντους, εἶναι αὐτή πού θά μᾶς βάλει στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀγάπη μας πρὸς ὅλους θά τοποθετήσῃ τόν καθένα στό θρόνο τῆς δόξας Του, στήν Ἁγία Του Ἐκκλησία, ὅπου ἡ χαρά θά εἶναι ἀτελεύτητη καί ἡ κοινωνία μέ τό Θεό καί τούς ἀδελφούς μας ἀνεμπόδιστη. Μακάρι αὐτό νά τό ἀπολαύσουμε ὅλοι μαζί. Ἀμήν.